ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майдів, лісів, залізниць, фарміз і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ЗАМУЧУЄМОСЯ В ЛІСОВИХ КЕМПАХ.

Флендерс, Онт.

Чимало робітників працює зараз по лісах в тутешній околиці. Між тими робітниками є теж українці. Правда, їх немає тут багато. Заробітна плата дуже мізерна, по 26 — 30 доларів на місяць, а робити треба по 12 годин денно. Працюємо теж до пізної ночі. Працюємо поміж озерами, між якими дуже важко переходити. А форман тільки й знає те, що гонити нами як твариною. Навіть найстися не дасть як слід. До кемпи йти дуже далеко, більше чим година ходу. Звичайно, форман йде завчасу до кемпи, полишивши на своє місце іншого свого наганяча. Нам каже робити до пізної ночі й того пізніше доганяти дорогою. Й це ми робимо. Як тільки ніч захотить добре, тоді й нас пускає додому. Кожний з нас жене наввипередки, щоб собі чимскорше дігнати формана.

Прийдемо в кемпу, зараз беруться "хлощі" за покера й голої. Грають в карти аж до пізної ночі. При тому один наперед одного перевищують свої "геройські" вчинки, як були ще в петлюрівській банді, та воювали, нападаючи зчаста на більшовиків. Зате зараз ті самі "герої" плазують перед босом, форманом так, що гидко дивитися на них. За читання часопису вони не беруться. Дехто з них ще товче молитовник й знов грає голої.

Якось прийшов на нашу кемпу гурт нових робітників. Вони працювали в лісі до пізної ночі й заблудили. Не могли трапити до кемпи. Десь коло півночі вони побачили здалека світло в кемпі й прийшли до неї. Усі були такі перемоклі, як би щойно вийшли з води. А наші "герої" петлюрівські, замість допомогти їм, стали щонасміхатися, що вони блудили. Зараз другого дня бос відправив тих робітників, щоб, мовляв більше не блудили. А наші "герої" знають тільки й сміятися та грати покура. Чи довго вони так гратимуть, не знаю. Гадаю, що й оті несвідомі робітники прийдуть теж з часом до розуму. Боюся тільки, щоб це для них самих не було запізно. А час би вже опамятатися. Довкола йдуть завзяті клясові бої, а вони грають. Отак вони програють усе своє життя й самі остануть справжні голі, коли далі гратимуть тієї голої.

Лісовик.

ПРАЦЮЄМО 12 ГОД., БЕРЕМО ПЛАТУ ЗА 9 ГОД.

Бретон, Алта.

Я працював на одній сіпіарській гейку, де босом був українець, родом з Буковини. Хоч він походить з Буковини й всі знають його, що він є українець, але він відколи зістав тим босом ні словечка не хоче заговорити з робітниками по українськи. Правда, в його й тільки мови з робітниками, що й вилаятися та наклясти здорово. Але й це він вивчив вже по англійськи. Робітників визиває усякими лайливими словами. Гонить при роботі наче собаками.

По 12 годин ми мусіли працювати день в день, а гроші виплачував нам тільки за 9 годин праці. Решта кудись пропадали, ніхто не має навіть відваги спитати за тими грішми, що їх нам не виплачував. Щодо харчування, то й собаки не їли б його, не то людина. Мясо й масло було воняче й вже здалека було чути. За отой воняючий обід та вечерю треба було платити по $1 денно. На обід ми мали всього пів години часу.

Робітники не читали ніякої газети. Коли їм говорилося про те, щоб передплатили собі робітничу газету, вони зараз вимовлялися тим, що вони не працюють на одному місці, а тягати за собою газету не слід. Коли-б так усі робітники читали робітничі газети, вони знали-б, як працюють по інших місцевостях, та як зводять робітники боротьбу за кращі умовини праці й буття.

А час би вже скинути той тягар, що його тисячами років двигають працюючі. До того повинен причинитися кожний, хто носить имення робітника. Українські працюючі повинні взятися за читання свого часопису "У.Р.В.", який вкаже й поведе їх по визвольному шляху.

Робітник з-ленку.

ЮНАКИ ЗБІЛЬШУЮТЬ ЛАВИ СЕКЦІЇ МОЛОДІ.

Вінніпег, Ман.

Наш вінніпегський відділ Секції Молоді вибрав біжучий тиждень тижнем кампанії за новими членами до Секції Молоді. Кампанію започатковано в неділю, 29 грудня, рано концерт-мітінгом, на якому обговорено і прийнято плани праці, як треба приєднувати членів.

Ціле пополудне того дня молодь завзято працювала в шкільній салі. Вона приготовлялася до виступу на вечірній концерт. Зпід рук юнаків один за одним виходили великі написи: "Готуй те свою зміну", "Юнаки, йдіть в лави Секції Молоді!", "Читайте "Світ Молоді" й інші. А вечером в битком набитій салі УРД молодь вільними проходами влаштувала демонстрацію. Під темпо бубна зі згаданими написами і червоними прапорчиками в руках продемонструвала через салю і вийшла та рядами вишикувалась на сцені. Попереду ряд товаришів і товаришок з написами, а решта рядів з червоними прапорчиками. Через короткий час промовляли до публики одні лише написи. Ціла саля з зацікавленням читала їх. А потім вийшов на сцену член Секції Молоді, т. М. Король і пояснив значіння демонстрації, вказав, яку ролю відіграє зараз робітнича молодь в цілому світі, як визискують її капіталісти в фабриках та як буржуазія намагається захопити її під свій вплив. Свою промову т. Король закінчив закликом, щоби молодь вступала в ряди Секції Молоді.

Як юних демонстрантів, так бесідника публика вітала грімкими оплесками. А до столика секретаря місцевого відділу С. М. зголошувалися одні за одними молоді товариші й товаришки в члени Секції Молоді. Їх записалось того вечера около 20.

Концерт в неділю, 29 грудня, м. р. позначився ще й тим, що на ньому т. Навізівський пояснив, до чого змагала контрреволюційна організація "Спілка Визволення України", яку зліквідовано на Радянській Україні. Після промови т. Навізівського присутні робітники й робітниці та робітнича молодь винесли резолюцію, в якій рішучо осудили і напятнували контрреволюціонерів зі "Спілки Визволення України" і висловили робітникам та селянам Радянської України щирий привіт та свою солідарнування з ними в їхній боротьбі проти контрреволюціонерів. Одночасно винесено також резолюцію протесту проти нападу українських фашістів на радянський консулят у Львові.

В наступні дні молодь перекинула свою кампанію до робітничих хат, на вулицю і до кляс УРД-школи. Молоді товариші й товаришки ходять зараз по хатах і переконують батьків, що вони повинні дозволити своїм дітям належати до Секції Молоді, а молодих своїх неорганізованих однолітків переконують, що їх місце в рядах організованих. Трапляється, що тих юних кампанійців викидають деякі несвідомі робітники з хат, але вони тим не зражуються й працюють далі. Успіх в цій кампанії юні працівники мають досить гарний. Про їх досягнення я найшлю по закінченні кампанії.

Робкор.

ЙДЕМО З ПОМІЧЧЮ "БОРЦЕВІ" НА БУКОВИНІ.

Келгари, Алта.

В "Українських Робітничих Вістях" в числі 153 з 24 грудня було поміщено дві статті в справі допомоги українській селянсько - робітничій газеті "Борець". З тим впарі був поміщений заклик Буковинського Цресового Комітету до всіх працюючих Канади й Америки, щоб спішили з жертвами на загрожені позиції "Борця" й підтримали його боєвий фронт проти румунської сікуранци й озвірілої боярщини та царистських хлономанів.

Гадаю, що цей заклик найбільше відноситься до тих українських робітників і робітниць, що є уроженцями Буковини. Й нашим обовязком є спішити негайно з допомогою для "Борця". Ми мусимо назад його післати в сірі обдерті стріхи селян і робітників Буковини.

Саме зараз, вчас найгостріших клясових боїв, коли імперіялісти світу готують збройний напад на Радянський Союз і всіма силами женуть свого васаля, Румунію, проти Радянського Союзу, треба готовити український пролетаріят до геройської війни, щб на самому кордоні поставити свою робітничо-селянську стежу, як б була готовою дати кожньочасно відсіч своїм і чужим ненажерам, що заздіхають на Радянську Україну.

Хто читав "Борця", той бачив, з якою завзятістю йшов він в бій проти обєднаного, ворожого, протиробітничого фронту. Зараз той самий "Борець" мусів замовкнути, гонений сікуранцею, боярами й цараністськими кракалями. Та українські працюючі Буковини, що зараз находяться в Канаді й Америці заставлять "Борця" знов піти в сірі працюючі маси Буковини й вести дальші клясові бої в обороні селянсько-робітничого фронту.

Цей часопис і приняв назву "Борець", й ним він був аж до останнього дня своєї праці. Коли він появився, я зараз передплатив його собі й придбав ще 6 передплатників. Я радів, що наші брати на Буковині теж мають свій часопис, що вказує їм правдивий шлях клясової боротьби. Сьогодня в них немає свого часопису.

Й це ще більше болюче, що він самий замовк тільки тому, що не міг довше вижити. Та я гадаю, що наш "Борець" знов незадовго заговорить. Про це свідчить відношення українських працюючих до цієї допоможової акції.

Наші товариші в Келгарі, Алта., щиро повитали той заклик комітету, що існує зараз при наших центральних зарядах робітничо-фармерських організацій у Вінніпегу й вже сьогодня спішать з допомогою для "Борця". Гроші висилаємо на руки комітету.

Хто йде за нами?

М. Алексієвич.

ВШАНУВАЛИ ПАМЯТЬ ДВАНАЦЯТКИ.

Туркот, Кве.

В Туркот, Кве., українське робітництво відсвяткувало річницю смерти українських революціонерів т. т. Мельничука, Шеремети і Цепка, які згинули від польських куль зате, що старалися освідомити українських селян і робітників в Галичині і прискорити повстання проти польських окупантів.

Голова свята т. Михайлюк пояснив в короткій промові значіння цего свята і сказав, що склонило цих молодих революціонерів йти між український працюючий нарід в Галичині і визвати його до повстання. Склонила їх до цего велика любов до бідного українського народу, який терпів великі муки під польськими панами і не було кому піддати йому духа, втвердити його в переконанні, що лише соціяльна революція принесе йому національне, політичне і економічне визволення. Молоді герої-революціонери знали, що йдуть на певну смерть, але їх любов до бідного поневоленого українського народу була така велика, що вони не хотіли самі жити і дивитися на його муку.

Опісля забрав слово т. Бойчук. Він переповів всі ті муки і страждання українського працюючого народу в Галичині підчас останньої світової війни. Багато молодого цвіту склало свої буйні голови за інтереси австрійської держави. Опісля горожанська війна з Польщею забрала решту молодого українського галицького цвіту лише тому, що наші "провідники" не бачили, чи не хотіли бачити ясного шляху, по якім треба було повести боротьбу за цілковите визволення галицьких українців з ярма польської шляхти.

Українські галицькі патріоти просили цісаря Карла дати українцям автономію тоді, коли Австрія вже валилася. Опісля торгувалися з поляками та орієнтувалися на всемогучу антанту, яка вкінці віддала наш нарід в польське ярмо. Галицькі патріоти не дбали про добро працюючих українців, але про свою власну карієру. Їм снилися міністерські крісла і вони готові були продати волю українського народу кожному, хто їм такі крісла обіцював. Коли-б вони бажали були добра працюючому українському населенню, то булися-б злучили з радянською армією і пішли спільним фронтом проти поляків, румунів і чехів і Західна Україна була-б нині прилучена до Радянської України. Не було б нині ярма, не гинули б зараз по польських тюрмах найкращі борці українських трудових мас, а жили-б всі вільним життям і не проклинали-б своїх провідників.

І зараз українські патріоти в Галичині не перестали грати гидкої ролі доносчиків на найкращих борців за визволення українського народу з польського фашістського ярма. Вони показують пальцями на всіх клясово свідомих селян і робітників, а польська дефензива заповнює ними свої тюрми і допускається над ними страшного терору. Та недалекий той час, коли ідея, за яку віддали своє життя т. т. Мельничук, Шеремета і Цепко, охопить працюючий український нарід в Галичині і він піднесе високо революційний стяг та відплатиться всім гнобителям, своїм і чужим.

Тов. Бойчук пояснив присутним значіння нашої робітничо-фармерської преси, взиваючи присутних, щоб старалися взяти активну участь в наступаючій кампанії на користь преси і щоб кожний дав від себе по своїм силам. Присутні зложили на допомогу пресі $7.25.

Р. М. Панчак.

ДЕМОКРАТІЯ ІСНУЄ ДЛЯ ПАНУЮЧИХ.

Гемилтон, Онт.

Про те, яка демократія існує в нинішнім капіталістичнім устрою можна взяти за примір вибори міські, провінціональні, а то й домініяльні в Канаді.

Завжди зістають вибрані багачі, що мають в посіданні фабрики та гроші. Той хто може видати тисячі доларів на виборчу пропаганду, той і є побідником, він є вибраним.

Соціял-зрадницьким провідникам також не тяжко попасти, до будь-якого законодавчого тіла, бо вони серцем і душею є близькі каніталістам, вони разом з ними боронять систему несправедливости.

Коли комуністична партія поставить своїх кандидатів до міських чи провінціональних виборів, то керуючі цією системою находять усякі причини, щоби лише таких кандидатів уневажнити, а цим самим, щоб працюючі маси майже з приму су голосували на тих кандидатів, які не мають на цілі боротися за ніяке поліпшення робітників.

Недавно коли компартія брала участь в провінціональних виборах, то в Содбурах уневажнено тов. Маріота, а в Порт Артур тов. А. Е. Смита.

Дальше коли партія поставила кандидата на алдермана до міської ради в Гемилтон тов. Резника, то міський клєрк його відкинув, уневажнив, не подаючи ніякої причини.

Це є в науку робітникам, що демократія існує лише для пануючих, а для робітників є каніталістична диктатура.

Раранченко.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. У ВІННІПЕГУ.

Річні а заразом і місячні збори відділу Р.З.Т. відбудуться в НЕДІЛЮ, 5. СІЧНЯ 1930 р. в годині 2.30 пополудні.

На програмі зборів між иншим є цілорічний звіт і вибір нового Заряду на 1930 рік. Тому всі члени і членкині повинні обовязково прийти на ці збори.

Секретар-скарбник буде принимати вкладки від години 2-ї пополудні.

ГЕМИЛТОНСЬКІ БЕЗРОБІТНІ ЗОРГАНІЗУВАЛИСЬ

Гемилтон, Онт.

Старанням компартії з'організовано в нас на днях безробітних. Організація ця має на цілі обєднати всіх безробітних.

Головні домагання організації безробітних в Гемилтоні є постачання праці або повне отримання безробітних, це є $25 тижнево для жонатих, а $12 на тиждень для самотних.

Цего домагання міська рада покищо не хоче слухати, бо вона є тої думки, що в Гемилтоні немає багато безробітних.

Згадати слід, що зараз находиться в Гемилтоні безробітних понад 10 тисяч.

Безробітні плянують устроїти велику демонстрацію, щоб показати панам, які засідають в міській раді, що безробітних є велика армія, і їм міська рада мусить дати роботу або запомогу, бо безробітним належиться теж людське життя.

Раранченко.

ЙДЕМО В КАМПАНІЮ ЗА ЗМІНОЮ.

Вінніпег, Ман.

Юнацьке членство Секції Молоді у Вінніпегу проголосило кампанію за збільшенням своїх рядів. Кампанія почалася 28. грудня і тріватиме по 5. січня. На перший день кампанії в суботу юнаки Секції Молоді відіграли дві пєсі п. н. "Шкільні никідники" й "Кермуй на північ".

У першій пєсі показувалось, як два учні, замість йти в школу, вештались вулицями, робили багато шкоди населенню, грались усе балою. З допомогою решти учнів кляси вдається направити і тих двох шкідників.

В другій пєсі висвітлювалося життя моряків на одному кораблі. Моряки ті дуже бідували, але на тому кораблі їхав один піонер й він умовився з моряками та виплянував з ними бунт на кораблі. Пляи вдався, моряки взяли корабель у свої руки й покермували ним на північ.

Обі пєси дуже повчаючі й слухачі були задоволені з грі юних аматорів.

В неділю, 29. грудня, рано відбувся концерт Секції Молоді в Укр. Роб. Домі. На концерт прибуло чимало молодих слухачів. Програма концерту була цікава, мандолінова орхестра відіграла кілька музичних творів. Один товариш виголосив промову, вказав на працю Секції Молоді й вінвав присутних, щоб вписувалися в члени Секції Молоді.

Того самого дня вечером відбувся концерт Жіночої Секції. На тому концерті юнаки Секції Молоді влаштували в салі пропагандову демонстрацію. Молоді товариші й товаришки несли 8 плакатів з усякими написами, закликаючи молодих робітничих дітей і молодь, щоби вписувалися до Секції Молоді. Це зацікавило присутних й таки того самого вечера вписалося кільканацять в члени С. М.

Зараз кампанія за придбанням більшого числа членів до С. М. провадиться далі. Усі товариші й товаришки мусять подбати, щоб і других дітей вписати до С. М. Старайтеся усі придбати цего тижня як найбільше членів і членкинь до С. М. Старші товариші й товаришки повинні дозволити своїм дітям вписатися в члени С. М.

І. Мельник.

ДО ВІДОМА ВІННІПЕҐСЬКОГО ЖІНВІДДІЛУ.

Цим повідомляємо всіх тих членкинь вінніпеґського відділу Жіночої Секції, які не виповнили своїх членських вкладок, що повинні це зробити обов'язково до кінця цего місяця, тобто до нового року. Товаришки, подивіться на свої членські книжечки і переконайтеся, як ви стоїте з членськими вкладками. Ми пригадуємо вам ухвали наших з'їздів, що хто не виповнить членських вкладок повністю за біжучий рік, той не дістане членської книжечки на другий рік. Тож подбайте про те, щоб ваші членські вкладки були виповнені до нового року повністю. Приносіть свої члеські вкладки на збори жінвідділу в понеділок, 6. січня.

За заряд відділу,
К. Шатульська, секр.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРКИ ЖІНСЕКЦІЇ ТУРФДІМ.

Повідомляємо всі відділи Жінсекції ТУРФДім, що організаторка Ц. К. Жінсекції т-ка Анна Зень відвідає всі ці місцевости, котрих вона не відвідала літом, в такому порядку:

Ріджайна, Саск. — 7. січня.
Мус-Джо, Саск. — 8. січня.
Форт Френсес, Онт. — 12. січня.
Кобалт. Онт. — 15. січня.
Кирклєнд Лейк, Онт.—16. січня.
Руан, Кве. — 17. січня.
Тіммінс, Онт. — 18. і 19. січня.
С. Поркюпайн, Онт. — 20. січня.
Ансонвил, Онт. — 21. січня.
Оттава, Онт. — 23. і 24. січня.
Монтреал, Кве.—25. і 26. січня.
Ошава, Онт. — 27. і 28. січня.
Торонто, Онт. — 29. січня.
Брентфорд, Онт. — 30. січня.
Кічнер, Онт. — 31. січня.
Лондон, Онт. — 1. лютого.
Форд Сити, Онт.—3. 4. і 5. лют.

Просимо відділи Жінсекції і всі братні організації дати нашій організаторці всяку моральну й матеріяльну допомогу в її роботі.

За Ц.К. Жінсекції ТУРФДім,
М. Навізівська, секр.-скарб.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕҐУ.

Оцим повідомляється всіх членів відділу ТУРФДім у Вінніпегу, що в неділю, 12-го січня, в години 2-ій по полудні
— відбудуться —
РІЧНІ ЗБОРИ.

Всі члени обовязково повинні прийти на ці збори в означений час.

При вході до салі кожний член мусить виказатися членською книжечкою.

На цих зборах членських вкладок не будеться принимати. Заряд.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМИ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДім отримав дві прекрасні фільми з Радянської України п. н. "Тарас Трясило" і "Микола Джеря". Фільми ці демонструвалися через чотири місяці по західній Канаді, а тепер будуть показуватися в східній Канаді в такому порядку:

ПРЕСТОН-ГАЛТ, ОНТ. — В приміщенні відділу Р. З. Т.: **"Тарас Трясило" — в четвер, 9. січня; "Микола Джеря" — в пятницю, 10. січня. Початок в години 8.30 вечером.**

В кожній місцевости й кожна фільма показується тільки один раз на вечір, тому приходіть на час і кличте своїх знайомих. Не оминіть нагоди побачити дві прекрасні українські радянські історичні фільми.